

[Orla Møller.]

Det er en meget væsentlig del af hele det religiøse mønster i Danmark, at en stor del af befolkningen ønsker, at deres børn skal døbes. Så kan man tage op til ideologisk overvejelse, om det nu også er rigtigt, og man kan foretage vældige diskussioner om, hvorvidt det ville være bedre at vente, til man nåede op til myndighedsalderen. Men når det store flertal i befolkningen ønsker denne ret, så er det altså også nødvendigt at betone, at dette hører med i billedet, hvis man vil give den religiøse frihed.

I øvrigt ville jeg gerne hviske min efterfølger i øret, at det ville være ganske forfærdeligt, hvis han gav sig af med at udstede noget som helst hyrdebrev, hvad enten det var til troende eller vantro. Det ville der kunne komme adskillige vanskeligheder ud af.

Det, der er vanskeligheden på dette område, er nogle skattetekniske spørgsmål, som kan løses, og som bør løses ved, at kommuner får den rigtige orientering om, hvordan de skal bære sig ad i disse tilfælde. Jeg har bare ønsket at betone, at det er helt skævt, hvis man skyder på folkekirken, folkekirkens ansvarlige i denne situation, for de er for en gangs skyld, i denne sag i hvert fald, uskyldige.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg kunne til dels frafalde, for min ærede forgænger udi embedet har sagt noget af det, jeg ville sige.

Jeg vil takke ordførerne, som jeg stort set er enig med. Fru Hanne Reintoft fremkom med en række betragtninger, som hr. Samuelson kaldte delvis viktorianske. Jeg skal ikke beskæftige mig med det. Det har sådan set intet med selve forslaget at gøre. Det, forslaget drejer sig om, og som er det, vi skal tage stilling til her i dag, er problemet om, hvorvidt man skal droppe de nugældende regler for ind- og udmeldelse af folkekirken og i stedet for indføre den praksis, at man sætter et kryds på selvangivelsen. Det er det, der er sagen.

Det blev af fru Hanne Reintoft karakteriseret som småændringer. Det kan man selvfølgelig mene. Nu er folkekirken nok et noget mere alvorligt foretagende, end forslagsstilleren synes at forestille sig. Jeg havde nær sagt, at hvis det endda kun drejede sig om udmeldelser, var det ikke slet så slemt, men man melder sig jo også ind. Forslaget er ganske enkelt slet ikke gennemtænkt. Forslagsstilleren ønsker, at man skal bekræfte på en selvangivelse, om man fortsat ønsker at være medlem, men det er jo ikke alene det, man gør. Man melder sig også ind på den måde, når man er blevet skattepligtig borger. Man melder sig ud ved at undlade at sætte et kryds, eller man sætter et kryds eller sætter ikke et kryds, eller hvad man nu skal gøre, hvis man fortsat ønsker at være medlem. Der bliver dog, når de nugældende regler falder væk, disse tre forhold, som rent teoretisk er tænkelige: ind eller ud eller fortsat medlem. Efter forslaget melder man sig altså ind bare ved at sætte et kryds på selvangivelsen, selv om man måske overhovedet ikke er døbt eller er tilflyttet, eller hvad ved jeg. Jeg må give hr. Morten Lange fuldstændig ret i, at det må være dåben, der er nøglen til indgangen i folkekirken, og at det er nu ikke så letsindigt og meningsløst et foretagende, som forslaget her synes at forudsætte.

Hvad der bliver tilbage, vedrører sådan set skattetekniske forhold. At der er sket fejl, og at der stadig begås fejl, det har jeg aldrig benægtet. Jeg synes nok, man skal være ualmindelig tålmodig, hvis man i 12 år betaler kirkeskat uden at være medlem og uden at ønske at være medlem, men det kan vi dog ikke gøre ved fra folkekirkens side. Hvorfor i al verden gør den pågældende ikke opmærksom derpå? Det bliver ikke noget folkekirkeligt, men et skatteteknisk problem, som ikke har noget som helst med kirkeministeriet at gøre.

Jeg er ganske enig med hr. Morten Lange og med hr. Orla Møller, som jo meget stærkt understregede det i sit indlæg: folkekirken har ikke nogen som helst interesse i hverken